

Operos žvaigždė G. Monsalve: būti pajacu „Pajacuose“ man–svarbus momentas

DELFI
2017 m. liepos 20 d. 10:41

Didžiausiose pasaulio scenose ir svarbiausiuose teatruose pasirodantis bei publikos dievinamas operos solistas Giancarlo Monsalve atvyksta į Lietuvą. Iš Čilės kilęs, šiuo metu Hamburge, Vokietijoje gyvenantis tenoras atliks pagrindinį vaidmenį po beveik dešimtmečio prikeliamoje Dalios Ibelhauptaitės režisuotoje R. Leoncavallo operoje „Pajacai“.

Giancarlo Monsalve

© Organizatorių nuotr.

Spektaklis ravenasiš Klaipėdos valstybiniomuzikinioteatro festivalio „Muzikinis rugpjūtis pajūryje“ akcentų. Jopremjera rugjūčio3-4dienomisPalangos koncertųsalėje,rašoma pranešimespaudai.

-ĮLietuvąatvykstatejautrečiąkartą,visustriskartus dirbotesurežisierėD.Ibelhauptaitė.Galgaliteprisiminti,kas paskatinopriimtipirmąįkvietimą,kąišvisžinojoteapie mūsųšalį?

-Esulaimingas,kadatvykaučia.Pirmasisvizitasbuvošioks toksnuotykis.Pamenu, buvaunamuosesušeimakaisulaukiau

savoagentoištalijosskambučio.Sujuosusisiekėmanobuvęs vadybininkasišNiujorko,JAV–jisbuvoD. Ibelhauptaitės draugas.Režisierėieškojotenoro,kurismokavaidinti,taippat tokio,kurisnebijoiššūkių.Taigi,tai–aš. Nuolatieškaunaujų patirčių,mėgstueksperimentus.Jeipažvelgtumėtejmano tvarkaraštį,pamatytumėte, kadkasmetturiubentris pagrindiniusmandebitiniusvaidmenis.

D.Ibelhauptaitėmanepakvietėatliktivaidmenį„Karmen“. Pasakiau,ai,kadpažįstukūrinį,esumatęsjvairiasjo interpretacijas,betbuvaupatikintas,kadturečiāurooštis kažkamvisainetikėtam.

Tai buvo„e-Carmen “ – ne įprasta,betelektroninėopera. Taiistorinėakimirka.Mane viliojobūtīpirmuojuotenoru atlikusiu vaidmenį elektroninėjeoperoje.Aišku, kadsutikau.Atvykaučiane dėlšalies,nedėspecifinio teatro, betdėliidėjos, galimybėsatliktikažką inovatyvaus.Betatvykęs pamačiau,kokianuostabiaplinka,publika. Lietuvojėjaučiuosi labaigerai.

Žinote, visą pasaulį žino, kad jūsu šalis garsis avogražiomis moterimis – tarsi esate, jos fantastiškos, bet užkabinančiai. Lietuvių gražus vidinis pasaulis – bendraudamas greitai pajunti vidinį švelnumą.

-Kas jus paskatino dalyvauti ir kitoose D. Ibelhauptaitės spektakliuose, kaip apibūdintumėte šią režisierę?

-Bendrai man D. Ibelhauptaitė man – ypatinga patirtis. Kai atvykau dirbtis „e-Carmen“, buvom momentas, kai atrodė, kad taivistik – neman, kad persunkiu, kad nesu sitvarkysiu. Jau mažiau grįžti priekitų darbų – laukė kitų vaidmenų, kitų teatro. Bet D. Ibelhauptaitė turinė tikėtina energijos užtaisą, jį patitarsi įsielektrinusi. Jį mokau ždegti, įkvėpti.

Režisierė pasidalina savo energija, jautiesi pakylėtas. Ką šito? D. Ibelhauptaitė stumtelii kitavot talento ir galimybių ribų, parodo, kiek daug gali padaryti. Dirbdamas pas ją niekada šiaip sau neišėisi sceną – kaskart taibūnašimta procentinissavęs atidavimas.

Nesvarbu, kad aš jį manepakviestų – sakyčiau, „taip“.

-Operoje „Pajacai“ atliksite pagrindinį, Kanijo, vaidmenį. Kiek gerai jį jums pažįstamas ir kaip apibūdintumėte šį personažą?

-Būti pajacu „Pajacuose“ man – svarbus momentas. Tai didelė atsakomybė. Taip pat ir vienos iš mano sąjonių išsipildymas. Šis vaidmuo yra fantastiškas, sakyčiau, ikoninis.

Ruošiamis jį ilgai – iš pradžių supianistų Vokietijoje, vėliau, su kitu nuostabių pianistų talijoje. Man personažas yra šimto procentų žmogiškas. Tai ir pamatysite. Kanijo yra paprastas žmogus po Siciliją keliaujančiame šeimos cirkte. Turbūt jis kažkada svaiojo buvo tapti cirko žvaigžde, bet taip nenutiko. Laikasėjo, jis liko ten kur buvęs, suartėjęs su šeimos cirkonariais. Jis buvo atpažįstamas regiono žmonėms, matkastris – keturimėnės cirkas grįždavo į tas pačias vietas. Jis radonašlaitę, rūpinosi ja, o jai užaugus ją įsimylėjo.

Ruošdamasis šiam vaidmeniui turiu labai ilgiai ieitį personažo širdį, jį vidinį lįk jį šidi